

2019-24-0151-00013

Skrivelse af 11. april 2019 fra Syd- og Sønderjyllands Politi - 3300-89110-00015-18

Embedsdyrlægen konstaterede ved tilsyn på slagteriet en nødslagt kvie. Kvien havde et åbent benbrud med stort sår, hvorfra der flød sekret.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Såfremt oplysningerne i sagen om, at kvien havde et komplet brud på højre lårbensknogle med en alder på flere dage lægges til grund, anmoder jeg Rådet om at besvare, hvorvidt sigtedes manglende aflivning af dyret eller tilkaldelse af dyrlæge på et langt tidligere tidspunkt efter Rådets vurdering udgør en uforsvarlig behandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr, eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1-3.

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring af 23. januar 2018, at der ved ankomst til slagteriet af en nødslagt kvie d. 15. januar 2018 konstateredes, at kvien *”havde et åbent benbrud, at hårene var slidt af omkring bruddet, og at der var et stort sår, hvorfra det lugtede, ligesom der flød mørkfarvet sekret fra såret. Kvien havde et strittende hårlag og venstre lår var smurt ind i lårkager som følge af at kvien havde ligget på denne side i besætningen for at aflaste det brækkede ben”*.

”Efter slagting kunne det konstateres, at dyrets højre lårben havde et komplet inficeret benbrud. Lårbenet var brækket midt over, knogleender og det omgivende væv var brunlig misfarvet og det lugtede pga. betændelsesreaktion. Ifølge nødslagtningssattesten havde koen temperaturen 39,2 gr C, hvilket er feber som følge af infektionen. Dyrets vom og tarme var halvtomme.”

Præparat fra kvien blev sendt til patoanatomisk undersøgelse på Sektion for Patologi, Institut for Veterinær- og Husdyrvidenskab, KU SUND, der fandt følgende:

”Ved inspektion af præparatet fandtes en komplet spiralfraktur af tibia ca. midt på knoglen. Der fandtes laceration og nekrose i den omkringliggende muskulatur på frakturerenderne af tibia med tilhørende ødem og blødning. I forbindelse med frakturen fandtes et område på ca. 10 cm i længden uden periost. Ved gennemskæring af den distale del af tibia fandtes nekrose af den blotlagte marv.

Der blev udtaget væv fra repræsentative områder af den omkringliggende muskulatur til histologisk undersøgelse. Ved den histologiske undersøgelse fandtes fibroblastproliferation samt stedvis ødem, trombose, neutrofil granulocyt infiltration og bakterier.

Venstre skindeben er sæde for en komplet spiralfraktur. På baggrund af ovenstående fund vurderes forandringerne at have en alder på flere dage.”

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at

de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Lægges ovenstående til grund, finder Rådet, at kvienens tilstand ved de daglige tilsyn i besætningen har været tydelig og let erkendelig. Tilstanden burde have været erkendt og afhjulpet på et tidligere tidspunkt, hvilket ud fra det foreliggende bedst ville være sket ved, at kvien blev tilset af en dyrlæge og/eller aflivet.

Rådet finder, at kvien under sygdomsforløbet i besætningen har været udsat for højeste grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt eller passet under hensyntagen til dens fysiologiske og sundhedsmæssige behov.

Kvien har derved været udsat for groft uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 5:

Giver sagen i øvrigt rådet anledning til bemærkninger?

Svar ad 5:

Nej.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med bøde på 40.000 kr., jf. dyreværnslovens § 28. stk. 9 og stk. 11, samt stk. 3, jf. stk. 2, jf. stk. 1, jf. §§ 1 og 2, og bekendtgørelse nr. 707 af 18. juli 2000 om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr § 19, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 5.

Retten lagde ved bødeudmålingen vægt på karakteren af det begåede forhold, og at forholdet blev begået i forbindelse med udøvelse af erhverv.